

Werk

Label: Table of literature references

Jahr: 1959

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311157X_0084|log155

Kontakt/Contact

[Digizeitschriften e.V.](#)
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

Nyní je možno stanovit hodnoty A, B, C, D, E, F, G, H . Protože

$$\begin{aligned} AB &= 2,5Y_2 + 2Z_2 + Z_1, & CD &= 2,5Y_2 + 2Z_1 + Z_2, \\ EF &= 2,5Y_1 + 2Z'_2 + Z'_1, & GH &= 2,5Y_1 + 2Z'_1 + Z'_2, \end{aligned}$$

jsou A, B, C, D, E, F, G, H postupně kořeny kvadratických rovnic

$$\begin{aligned} U_I^2 - Z_1 U_I + (2,5Y_2 + 2Z_2 + Z_1) &= 0, \\ U_{II}^2 - Z_2 U_{II} + (2,5Y_2 + 2Z_1 + Z_2) &= 0, \\ U_{III}^2 - Z'_1 U_{III} + (2,5Y_1 + 2Z'_2 + Z'_1) &= 0, \\ U_{IV}^2 - Z'_2 U_{IV} + (2,5Y_1 + 2Z'_1 + Z'_2) &= 0. \end{aligned}$$

Stejnou metodou lze postupovat dále a počítat postupně součty kosinů jednotlivých osmičlenných, čtyřčlenných a dvojčlenných skupin, jakožto kořeny kvadratických rovnic s koeficienty vypočtenými pomocí racionálních operací a druhých odmocnin z kořenů předcházejících kvadratických rovnic. Potom již lze snadno vyjádřit $\cos \varphi$, neboť

$$\cos \varphi \cos 16\varphi = \frac{1}{2}(\cos 17\varphi + \cos 15\varphi),$$

takže $\cos \varphi$ a $\cos 16\varphi$ jsou kořeny kvadratické rovnice

$$V^2 - (\cos \varphi + \cos 16\varphi) V + \frac{1}{2}(\cos 17\varphi + \cos 15\varphi) = 0.$$

Výsledný výraz pro $\cos \varphi$, který umožňuje eukleidovskou konstrukci, není možno v této krátké stati pro jeho velkou komplikovanost a délku uvést.

LITERATURA

- [1] *A. Richelot*: „De resolutione algebraica aequationis $X^{257} = 1$, sive de divisione circuli per bisectionem anguli septies repetitam in partes 257 inter se aequales commentatio coronata“, *Crelles Journal für die reine und angewandte Mathematik* 9 (1832), 1–26, 146–161, 209–230, 337–358.
- [2] *Fr. G. Affolter*: „Zur Staudt-Schröter'schen Konstruktion des regulären Vielecks“, *Mathematische Annalen* 6 (1873), 582–591.
- [3] *A. Strnad*: „O sestrogení pravidelného sedmnáctiúhelníka“, *Časopis pro pěstování matematiky a fyziky* 36 (1907), 81–86.
- [4] *A. G. Školník*: „Dělení kruhu“, překlad z ruského originálu „Задача деления круга“, Praha 1953.